

Indochine Union postale
Un an... 8 00 Un an... 10 00
Six mois... 5 00 Six mois... 6 00

Dông-Pháp Thời-Báo

Báo Pháp Báo Quốc
Một năm... 8 00 Một năm... 10 00
Năm năm... 4 00 Năm năm... 6 00

NĂM THỨ HAI SỐ 200
Ngày thứ sáu
12 July 1925

Le Courrier Indochinois

東法時報

BÁO QUÁN
71, đường Mac Mahon, 71
BAIGON
Điện thoại (Téléphone)
56 324

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gửi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Số báo có thể bán báo hay là việc gì
xin thương nghị trước

Tổng lý: NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Chức vụ: NAM-KIỀU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 8 NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

NGƯỜI MÌNH CÓ BIẾT ĐỪNG ĐỒNG TIỀN KHÔNG?

Phương ngôn ta có câu:
« Tiền của là chưa muốn đời,
người ta là khách vắng lại mai... »
... (text continues)

Đùng như thế, cũng phải cảm-
gián than thở cho cái thứ người
không biết dùng đồng tiền, làm
cho đồng tiền phải cay đắng...
... (text continues)

Những bậc phú hào bên Âu-
Mỹ, dùng tiền một cách rất
dịch-dàng, như ông Nobel nước
Thụy-điển xuất ra bao nhiêu
triệu để hàng năm treo những
giải thưởng về văn-học, y-học,
lý-hóa học; ông Carnegie nước
Mỹ xuất ra 780 triệu để lập các
thư viện khắp trong các nước;
ngoài ra còn hiến bao nhiêu
những cuộc công-ích như sở dự-
an, nhà dưỡng bệnh, chỗ chôn
bôn, trường-mạnh, và quần-dã-thờ...
... (text continues)

Đang nào đồng tiền? Đàng nào
đồng tiền một cách cao
thượng? Xin hỏi?
TRAN-HUY-LIỆU

MỘT THIÊN TUYẾT BÚT

BỨC THƠ LAM-NỮ-SĨ TRUNG-HOÀ
(Tiếp theo)
IX

Phận mình chìm nổi đã vậy càng
lạnh, anh thơ đứng đây, nếu rồi
màu biếc, cái cảnh ngộ của thiếp
ngay nay, thiếp mời lấy làm giật
mình mà cười cho cái cảnh ngộ li
cô vậy?
Nhà không đầy tớ, bà gia thiếp
thì con mạnh, một nhà công việc
lớn nhỏ tự tay bà làm lấy, thiếp
nghĩ phận làm dâu như thiếp, mà
đầu đở cho mẹ già tựa tựa, mà
chẳng ra thấy làm sự việc cho
bà gia, nhưng bà gia thiếp không
khưng chịu, một cái áo không tự tay
mình giặt lấy, thì mặc không thích,
một ly rau không tự tay mình
lấy lấy thì ăn không ngon, cách ứng
tình cách thức thì khác hẳn với đời,
nên chỉ việc gì cũng chừa lấy mà
lại không chịu cho ai vào để đàng
giám hết.
Các người thế nghĩ xem, nhà thương
ngoại dân gian, nếu trừ ra như việc
đầu ăn, giặt rửa thì còn làm việc
gì nữa. Phận làm dâu, về nhà chồng
nên thay mặt chồng để nuôi cha mẹ,
mà nay đở cho bà gia thiếp như
những như vậy, thì lòng nào mà
ngồi cho an; có khi thiếp cứ chẳng
đủ gánh bả gia thiếp mà dọn dẹp
lau quét, thì bà gia thiếp dỗi xua
chua đi. Khi vui thì nói rằng: « Chàng
đưa làm, quên được, thế người dõ
mà coi sao làm con nhà... »
Phận nhiều, cái quạu thì cười
gắng mà nói cái rằng: « Mẹ này
là đây rồi, phận mẹ phải làm, có
là người sang, có lẽ đầu lại đi làm
những việc hèn mọn, đi đi, đi đi,
đừng làm rộn cho mẹ nữa. » Thiếp
sợ trái ý phải cần rằng làm thỉnh
bà việc đương làm mà đi lảng chỗ
khác, biết rằng không thể thừa đi
làm lại được, nên thiếp không dám
xoa xoa trước mặt, mà có khi lại
làm như chọc tức chọc giận thêm;
cách đối đãi với gia đình mà mỗi ngày
như vậy, thì thiếp biết là thiếp
không ở được lâu.
Chưa được bao lâu, lại thêm cái
tính lo nghĩ hiện hiện ra nữa. Ngõ
la ngõ gi, người thiếp không làm được
công việc, ở lại cái tính chất yếu ớt
như vậy, lại làm vợ một tên đàn-
nhỏ thay. Lo là lo, lo cái cảnh nhà
nghèo như vậy, một mối nợ nần là nợ
nần, thì nàng đâu bắt hiện này, sẽ
mưu làm cho tan nhà thất nghiệp.
Ngồi nên mới toan, lo lại thêm nghĩ
nhiều, lo lo nghĩ nghĩ, ngày ngày
trăm mối bên lòng, mà làm cho bà
gia thiếp đối với thiếp như đối với
... (text continues)

Một đấng thiên tâm

ay là tôi muốn nói M. Ng. Văn-Hội, Tri
Huyện Nam, Hội đồng Thành phố Saigon
đó. Thật vậy, quan Huyện Hội là người giàu
có mà không hề là kẻ kiêu. Ông không
ngại làm việc đẽo các vật tượng đá, Phước
thiền ở Nam Kỳ này, mà máy lều lều kỳ,
Trong kỳ gặp buổi tại ngôi lập giới học tiến,
lập giới giáo ra cứu giúp, các báo đã xung
tung tâm lòng, yêu thương ông loại
của học sinh, nay ngài lại chẳng nề nhọc
công việc của, muốn là 6000 cuốn là
đương nhiên ngài nói về sự tích làm tự Kỳ
hi quí bài làm, song lại thuật chuyện Âm
phố, vào Nhật diện xứ 42 an. Ngồi có ông
phát một bài thơ, và Từ An Ngọc liên miên
nhiều. Ngài lại còn in thêm 10 000 cuốn
Cẩm ứng, Âm chất, Giải pháp, Công quả Cầu cầu,
Hạt từ kinh này ngài in rồi in ra, mà cầu
phước, người thỉnh khời tôn đức.
Ngài có giới cho các trẻ có cấp phát
giùm khắp trường, và có để tại tòa quán
đó phát cho những người nào muốn thỉnh
về đọc mà rằng mình. Trong hai thứ kinh
chúng chỉ mua hơn là khuyến khích làm
đó vậy thế này, mà theo ý là bảo người
nước ta đang lúc phong hóa người
lành thương dân người này, cấp được hai
thứ kinh khuyến thiện để đỡ con lại một
đôi phần thật là quá hào làm đó. Mà tưởng
đồng bào ta cũng nên thỉnh một người một
hạt cuốn để đọc cho biết việc lành đó sẽ
được hưởng phước ra làm sao.
HỒI-BÁO

KÉN CHỒNG

Nghe nói tại tỉnh nào, tổng hay làng
nào đó có con gái kén chồng thì
bạn đời ông con trai ta không dám
có ai có ý làm thường đến tới chưa
từng nghe nói một làng có mấy chụp,
một tổng có mấy trăm, một tỉnh có
mấy ngàn có đóng cửa kén chồng, lấy
đó mà suy thì hẳn rằng số con gái kén
chồng vẫn ít, mà hạng con gái ai đến
bởi trước thì được có là đóng hôn.
Có ý muốn kén chồng đã đáng qui
rồi, lại biết cách kén chồng chẳng
phải ai hơn. Giá như ông mợ, bà mợ,
cả mợ, có mợ, làm một cuốn sách dạy
cách kén chồng, tôi tưởng không đến
nổi bán đâu, và làm sách như vậy, nghĩ
còn có chi hơn là dịch truyện Đường-
truyện Tống v.v., hay là soạn tiểu
thuyết.
Cứ thế câu « Bùn bả bên nước
mười hai, bên nào trong thì nõn, bên
nào đục phải chịu » thì các cô con gái
cơ phải vào vào cho trời là xong. Xưa
kia con gái An Nam ta hề cha mẹ đặt
dâu người đó, như vậy thì cuộc tương
lai của con hay do nơi cha mẹ. Mặc
nên nay, phong tục cải lương, các
nhà có con gái cũng có người hỏi ý
kiến con trước rồi mới nhận gả. Ta
thấy nhiều cô con gái kén chồng thời
học rộng thấy xa, làm lo muốn được quyền
tự do kết hôn. Mới nghe câu « Tự do
kết hôn » hình như buồn cười đó nghĩa
là đúng ai lấy này, nhưng không phải
vậy. Các cô ấy muốn là muốn được
quyền tự mình chọn lựa, gặp chồng
hay thì như, không đó thì chia.
Phụ nữ quả vậy mới hơn hàng
nay các cô mặc áo dài gầy gầy khi
đầu rồi đó. Cha mẹ bao giờ cũng nghĩ
tuổi hơn con, nhiều tuổi nghĩa là sống
nhiều năm, sống nhiều năm tài nghệ
thấy nhiều, sự hay cũng có thấy rồi và
đều đở cũng đã nghe qua. Chữ nghệ
thời của cha mẹ rộng xa hơn của con
thì đở cha mẹ kén rể còn hơn là đở
cho con gái kén chồng. Nói như vậy
nghệ cũng có lý, An Nam ta từ xưa đến
nay vẫn noi theo cái lý thuyết ấy.
... (text continues)

Chỉ cần nói, ông biết từ tương
phần ấy làm cái phép, bởi vậy cách
bà bạn bạn bạn, trong ba anh em
... (text continues)

Thấy kiện dờ

Hay là Thông ngôn thấy kiện dờ
(Tiếp theo)
Quí báo Đ. P. xuất bản ngày 1er
Mai tôi có nói:
Trước khi tôi cầm viết luận đến vấn
đề này, thiệt cực lòng nên mới hỏi mỗi
chời tôi cũng dự biết, lời này làm sao
khỏi trái tai kẻ vậy. Nếu tôi nói cho
đích xác ra thì chỉ cho khỏi mang câu
Đạo đờ đạo; tuy vậy - tôi vì công ích
- chẳng màng tiếng thị phi cũng lời
giếm giếm của những kẻ có tịch, nghiệp
với ý kiến của tôi.
Nhưng cần tôi phải nói đồng đái,
hiện thời, chứ còn đang thương nghệ
những tiếng khen chê thì kiện dờ
thấy kiện dờ ở ngoài một khắp cả họ
châu, từ bậc học thức chỉ những dân
quê hèn đói nát.
Nhưng tiếng khen chê thì kiện
giới thấy kiện dờ thật là sai sót và làm
lạc hết sức. Sao vậy? Tôi xin thưa,
theo ngu kiến của tôi và tôi dám chắc
ràng không có ông thầy kiện nào giỏi
hay dở hết, mà nghiệp lại, không nói
cho chúng lý thì phải nói Thông ngôn
thấy kiện dờ hay là dờ mới nhảm cho.
Vả chẳng mấy ông thầy kiện là mấy
ông tài ba lại lại, có cây búp từ tự
... (text continues)

Cái tệ hiệp chống

Đem đá vào khoan canh ba, vì tham công tiếc việc, em còn nương ánh đèn xanh lờ mờ rút cái khăn cho hoắt táp. Ngoài cái động đờ re-ro dựa vách, tiếng giọt mưa lả rả bên thềm, thời trong nhà thung huyền đã ngời giáng tinh dương tinh thần, chẳng còn tiếng chỉ động địa. Người mà tâm sự ngổn ngang trầm lặng ngẩn, trong khoảnh khắc nịch nhĩ thì cái đầu trở nên nhẹ nhõm. Em đây còn tay giở từng phũ, lại gặp cảnh gia đình sum hiệp, chẳng có chi lo, chẳng sự chi sầu, nên mới yên trí nữ công luyện tập. Trong khi em chăm chỉ về mũi kim, đường chỉ, bỗng dưng có tiếng vang rền làm cho em phải ngưng công phở rợn. Tiếng vang đó là tiếng chi? Ấy là: « Hà-dông sư-tử hồng » làm cho đầy xóm, rầm rập, đánh thức mọi người đang ngủ. Sư-tử Hà-dông này là ai? Ấy là có thông ở nhà lân cận với em. Có dụng rỗng rỗng mấy tu mi đó, từ 30 công cũng chỉ những tiếng tạo ồn ào ồ ồ mà đối đáp với những tiếng chuông gõ giải phan rỗng rỗng hơn thiệt. Em xin đem vào đây vài lời tao nhã của thầy thông để xem qua đủ biết vì sao mà có thông rỗng rỗng quá thế. Thầy thông nói nhỏ nhỏ: « Minh ơi! Đem đá khuya xin mình đừng lớn tiếng, để cho xóm láng giềng người ta ngủ. Tôi đi dự tiệc của một thầy đồng ty, vì vụ cầu chuyện và lại bị mưa mới về trễ một chút mà mình ghen nổi gì. Minh lớn tiếng nhiều lời thì còn chi là danh gia của tôi... Tôi xin mình nên giữ một chút mà... Thầy thông nói thế mà có vẻ nặng lời, gần trọn một canh giờ là em không nói lời nào. Tiếng ồn ào bỗng nhiên dập em buồn, trí em nghĩ ngợi. Ôi! Chẳng rõ cái khổ tâm của thầy thông trong khoảnh khắc này là bao lớn? Em nhớ đến câu « chồng là chúa vợ là tôi » rồi găm lại cái gia đạo của thầy thông có thông rỗng rỗng mà chán ngán.

Một người đàn bà như thế, một người vợ đối đãi với chồng như thế, chị em tưởng ra thế nào! Em đây là phước xoa xuyên trần giã lược cây thế mà thấy một người như em, lời đạo tụng phu quả trọng mà bằng nhiều em nghĩ đến cái phong trào văn minh buổi đầu thời rỗi nhớ cái nua luân vĩ nước nhà trước trước vì ngọn gió kịch liệt này mà làm cho lờ bễ điều tàn. Ôi! Hai buổi cương thường luân lý: « Chàng phải em lấy một gương « Hà-dông sư-tử hồng » này mà đem nhàn rảnh thuận phong mỹ tục ngày xưa mà đang buổi này trở nên bại hoại. Cái hạng nữ-lưu đang kiếm tiền làm từng trợn từ đức có bao nhiêu, đem số người trọn lành đáng gọi là đấng Hồng-Lạc mà so sánh với cái số những phường trong bực trên giáo, phường giáo ở với chồng, phường đối gặt chồng người sống dở bực đứt buôi mới tiếp buổi chiều, tại có phải cái phường đáng chê đáng trách này bằng số hơn nhiều chăng?

Em chẳng luận chi hạng người sau này cho đồng dãi mà lẽ cái vấn đề của em chẳng. Tại làm sao vô nghiệp đồng đảng? Chẳng phải chống thiếu sức hơn vợ mà để vợ lớn tiếng dưng lời. Em thấy phần nhiều vợ của qui ông qui thầy thường hay có cái tệ ấy. Xết ra chẳng lạ gì. Đem ông có ăn học thì hay thường xót phận quần áo liền bề nhay chất mà chẳng muốn nói nặng lời, chẳng phải muốn nặng tay sửa phạt trong khi làm lời là một; hai là trọng danh giá chẳng muốn làm cho sánh việc gấu ở trong nhà tác là sự người ngoài dâm dâm đến cái gia đình em là một cười chê chẳng. Có điều chi vợ làm trái ý chồng thì chỉ nghe lời tao nhà khuyên lơn của người chồng thật đáng cho là lời vàng tiếng ngọc. Vậy mà người đàn bà không dể ý tưởng rằng chồng cũng, chẳng dám nói động đến mình rồi sanh tâm dể dấp những lời thù kịch. Nghĩ có đáng buồn chăng? Đem bà lần thế được rồi thì để mà vợ chồng nhiều lý khác, chừng đó tác là dưng lên vào số hạng người em đã kể trên đây. Chừng đó thì em sẽ kể một ngày một lần để gi bồi đắp cho liền, chẳng bắt phường gian canng sửa trị thì ai phải có sanh ra việc để bù lời thôi. Thế thì cái tệ hiệp chống can hệ đến học nào bởi em?

NG-S: LIÊNG-ĐỨC.

H. DELPEYRAT

Khí trước là HANG E. POURTOI số nhà 33, 35, 37, 39 đường Amiral Dupré Saigon RIJOU CHACRUQUAMANH RIJOU KHAI VI RIJOU TIEN-HOA

Ái rằng ta chẳng yêu ta

Buổi đầu hôm, đèn điện sáng lóa, gió đưa mát mà, con đường dài dặc theo bên lán là lại người qua tập nập. Nắng lại chói không tinh thì cũng muốn bước bộ nhàn nhàn trên đường cho tiêu khiển. Mãng ngựa đóm theo ngọn nước, bóng nghe có tiếng hạt lớn rắng: « 21 đi đi cho rảnh mà, một thì mắng một, đùng có nói xam ». Tôi vừa dạy lại thì thấy một tên xa phu hai tay đỡ gong xa, một máy xịn lên chạm chạm bước lui, còn hai người trẻ tuổi xinh đẹp, mặc Tây trang đóm theo ra trước gặt bộ. Tôi vẫn nhìn tên xa phu đeo bóng của chuyên lam-ben cho hai ông, tôi mới lại gần thì là một bồi rắng: « Chàng hay tên xa phu ấy nói lời làm cho hai ông lên nghĩa đống bảo mà khỏa nại nó đường ấy, và chẳng có vì công may, chớ... Chứa bết câu chuyện hai ông lại hôn lấy không cho tôi được đời lời bèn nói: « Đứng bảo chi tháng ấy mà gọi ». Có lẽ thầy chưa biết hai ông nói là ai, và thầy cũng chưa rõ tháng ấy nói chi, để chúng tôi tò bết coi thầy có đang giết chăng?

Hai ông tôi đây hiện đang làm Co-tau của hãng thu Lọc than đây. Vì đời tau này, mới được lên chơi, không may mà gặp một lời khó khăn. Đã đó ba phen, cũng vì sự bực bực, không học không biết của tên xa phu này làm cho nhảm tai, không thì rỗng rỗng phải pha cho nó, nó không biết chi theo nói hoài. Nó nói rằng: « Chết tau Vĩnh Bảo thì vào Rạchgiá đến nay, gần giữ chẳng biết bao nhiêu hành khách, sao hai ông có điem nướn không cho chi bằng hay, cho ông chủ hãng lo tuyệt nó cho rồi. Ông nói này thầy có đang khinh dâm bị không?

Khó thay cho tên xa phu ấy. Nó đã không an phận học nghề học thầy lại muốn đeo bóng, thầy đâu nói đó không hay suy nghĩ, chẳng biết của nói của nó oan bệ là đường nào, để đầu nó biết được người Lơ-ga cũng là có một tâm tình rất khinh khinh, là dưng thầy tro.

Thầy ta tự bấy lâu thầy ta bán hồ về đường thực nghiệp. Về nói dưng thường, nói thế một lời là người con đường quan lại thì không thích một nghề nghiệp chi cả. Nó dưng song, náo nức bực, nghiêm mặt nó lo ra để các một lời cho người bang như Hoa kiều in độ đầu chiêm.

Thầy ta, rất nóng lòng, nhưng bề thường mới phải đi cho người thông thái, duy có đem tâm gương sáng suốt treo trước mặt cho ta soi, liệu lấy mà bắt trước cho không là mà tâm tay đưa chơn hay là kêu từ trở dạy tu tiếng.

Tưởng cho thầy ta hay tin chiếc tàu Vĩnh Bảo của một đấng học trò bán yếu, mới tập thành học đời cuộc dưng thường, thầy ta rất vui lòng cho ta mau thành tựu. Nghe ta có ít ít lợi công thì thường cho ta. Vĩnh Bảo đã định giờ chạy sau tàu hàng lớn, nó náo nức dưng rằng: « Giảng giữ bộ hành Kìa như tàu khách đời bẻ chôn, chầy tu bẻ chôn Nam-viên đến Rạchgiá, họ có ý định giờ đi trước để giảng giữ bộ hành cũng chớ chuyên hành hòa. Thật như lời. Họ có ý này. Nhưng thầy ta cũng không nghĩ chi đến thầy, thầy ta đâu có bực như lời tháng xa keo ấy.

Còn như hai chàng tôi đây, không, không những hai chàng tôi, cả bốn anh em cái quán bán chiếc tàu từ Thủ-thị Rạchgiá cũng các bạn làm công dưng tàu, cho hay tức rằng ăn cay náo nức cây này, phải làm việc bốn phần mà thôi, có lẽ nó lên nghĩa dưng báo mà so hơn tính thiệt. Đã đành rằng: « Thà cho nhau ăn vàng, chẳng thà đem dưng đi buôn, chúng tôi phải trải lòng làm việc ngay tại với chủ, có hàng chi bằng, có khách đưa khách, thật không nhường nhịn cho nhau, nhưng một đời làm thầy chiếc tàu Vĩnh Bảo chớ ít hành khách chúng tôi cũng không mấy vui lòng.

Tây công bừa rắng: Có ít hành khách là tại ngày người đi mà thôi, chớ trọng xem ý dưng báo ta từ nghĩa như phần mình làm. Nghĩa cũng thầy công ven, nhân cũng bạn công tròn, ngày nào tau bằng chúng tôi có dưng hành khách, thì Vĩnh Bảo cũng dưng, ngày nào ít Vĩnh Bảo ít. Một đời tôi chúng tôi có trên đời, thì máy vì hành khách trả lời một cách vui và rắng.

T. L. T.

BÁN Y VỐN MỘT THÁNG

Một thứ thuốc trường-sanh mới tìm được, mà thiên hạ không hay thì thuốc cũng không có giá trị, một ngôi hàng bán hàng thật tốt mà thiên hạ chưa biết thì cũng không ai biết rằng tốt. vậy nên họ mở cửa hàng mới khai trương thì phải rao chiêu hàng.

Kể từ ngày 5 Junn thì nhà hàng mới hiệu: Nguyễn-Đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat khai trương, định bán thiết rẻ, bán y vốn trọn một tháng đặng rao hàng, bán đủ các thứ từ lụa y như dệm Bombay như lụa: dù, khăn, hàng Tây, tó, cầm nhung, sa-tan, nhung, nỉ, lụa soan, Hoa-Tây các vân vân. còn hàng Tàu như là: lảnh, xuyến nhuộm tại Cao-lãnh, Bontre, nước nhuộm đơn như huyền bán có giấy báo-lãnh báo rách thướt trẻ. Cầm-châu, cầm-nhung, lục-soan Báo-thảo, cầm-cuốn hay là lục-soan đồ-khí, vân vân.

Mua bán thật thà mực thước, bán chắc một giá, không chắt cao thấp, rất thuận tiện cho quý khách khỏi sợ mua lầm và khỏi mất ngày giờ. Đón hiệu dăm chắc, nếu quý khách mua hàng của BDN-hiệu thì được hàng tốt mà giá rẻ không đâu bằng; nếu đã mua rồi mà dợ giá lại có chỗ nào bán rẻ hơn thì xin đem hàng trả cho BDN-hiệu và lấy tiền lại.

Vấn biết mua bán thì phải ăn lời, nhưng tiệm tôi mới khai-trương dợ: lòng bán cầu danh sau sẽ cầu lợi.

Hỡi các bà, các cô! tiệm An-tam bán hàng lụa y như tiệm Bombay đây thì xưa nay mới có một, xin các bà, các cô đi nghĩ dưng-báo giúp nhau cho bên vững, cho rắng danh hàng nữ-lưu Nam-Việt cũng biết giúp đỡ giống noi, cho khỏi tiếng khố chà nò khinh thì mình.

Còn như hàng Bấc thì BDN-hiệu thay mặt cho nhà Đào-Huân-Mai là nhà bán hàng Bấc rất có danh ở Namkỳ ta ai cũng biết, nay ông về Bắc nghỉ, để cho tôi lãnh hàng đủ các thứ hàng hóa của ông bán như sau: như là: Hàng lụa, salon cần, đồ ngà, đồ đồng, đồ ăn trâu, đồ gỗ, đồ bạc, đồ châu, đồ thúu vân vân.

Vậy đã 12 năm rồi quý khách có xai dợ của nhà Đào-Huân-Mai đều nhận rằng đồ tốt, thì nay xin nhớ rằng: BDN-hiệu có bán đủ thứ đồ y như nhà Đào-Huân-Mai bán trước nay, xin quý khách quang cố.

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, cũn-bạch. N° 42 rue Catinat 42 (Chợ tiệm Đào-Huân-Mai ở xưa nay) ở giữa mấy tiệm BDN-hay SAIGON

Hội thể thao Annam

CUỘC TRANH BINH ĐỒNG K. H. T. C. Chứa nhật 7 Junn 1925 Từ 4 giờ tới 5 giờ: Tân-dinh Sport đá với Oxygene et Acetylene club huê (0 à 0) Homologué. Từ 5 giờ tới 6 giờ: Cho-quán thắng Donald Sport 6 hàng, thua một, Homologué.

Chứa nhật 14 Junn 1925 Từ 4 giờ tới 5 giờ: Banque Indo-chine Club sẽ đấu cầu cũng Cho-quán. Arbitre: M. Manh. Từ 5 giờ tới sáu giờ: H.toile de U-dinh sẽ đấu cùng Arsenal. Arbitre: M. Thoi.

Ái tín

Chúng tôi lấy làm buồn thâm mà hay tin chẳng lành rằng ông Nguyễn-cẩm của M. Phạm-quang-Quê thì thầy rất yêu quý của chúng tôi đã mất lúc hôm ngày 9 Junn 1925, tại quê quán ở làng Thời-thạnh, quận Ômôn (Cầntho).

Trong cơn buồn rầu, chúng tôi xin kính lời phân ưu cùng thầy và chúc cho linh hồn bà được siêu thăng nơi tịnh độ.

Học-sanh trường-tu Nguyễn-tch-Hồng-Hùng đồng kính diếu.

Đông-Pháp Thời-sự

Table with exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and rice.

GIÁ LỬA GIÀO

Table with prices for different types of rice and other commodities.

TAU ĐI CÁC NƯỚC

Table with shipping schedules for various destinations like Haiphong, Tourane, and other ports.

đang thầy thông tinh dạy quơ nhằm cái búa của tên Cao quang lối đó gượng chời dạy búa cho tên Cao một búa tròn mặt coi thể nặng lắm, tên Cao bắt tinh như sự buồng bở hết lên bợ om mặt và la lên một tiếng bươm, thì tuội an cướp tang chạy hết, có bỏ lại một chiếc xuống. Dưới ghe mới đến bốt phủ lịch phi báo, thì có tên bép Trần v. Bình sớt sắn liền kêu tên Ty đi theo dưng chớ an cướp đánh. Tên bép hỏi duyên có rồi, phân tim được chiếc xuống nói trên đây. coi chiếc xuống thì là không số hiệu, tên bép lại kiểm chớ chiếc xuống bở đó, xa xa một thì thì là tìm được một miếng bưng bở làm hai có dính số hiệu, tên bép lấy ráp vô chiếc xuống thì ra số hiệu của chiếc xuống. Tên bép Bình bở biết số hiệu xuống ấy thuộc về làng Trương thành (Cầntho) anh ta mau mau xuống Trương-thành hiệp với làng dợ coi thì là xuống ấy của tên Lưu v. Kỳ dưng bộ, mới bắt Lưu v. Kỳ hồi thì nó khai xuống ấy nó cho em nó là tên Hà mươn đi làm ruộng, chừng mới tìm tên Hà bắt dưng tra hỏi thì nó chịu hết, khai rằng: nó nói dợ với anh nó mới mươn xuống đi làm ruộng rồi nó lấy xuống ấy nó đi với tên Ngô, tên Lương tên Cao đi an cướp thầy thông vì Theo lời khai của tên Hà đi kiểm bắt được thêm tên Ngô mà thôi, còn mấy tên kia Lưu mất. Vụ này đã giãi ra tòa rồi, còn giam tên Hà và tên Ngô tại khám Cầntho.

Xin Nhà nước cho dưng những kế hung dữ, nên buộc tội chung nó một cách nặng nề, vì tại Ômôn dân tư chiến đấu do nhiều lắm, hiệp dưng cướp tợn thường thường, và xin khen tên bép Trần v. Bình rất dợ sắn, và xin nhà nước mở lòng rộng cho một thầy dợ càng dưng dưng như dợ Phó ngay trước dưng trị cho hết an cướp an tợn mươn.

Trần-ngọc Ty Nghiệp-chủ Thời-lai Ômôn

Ở DÂU BÁN RẺ?

Không, có dưng bán rẻ bằng tiệm CHIẾU-NAM-VIỆN ở đường Viénot, số 56 (Chợ mới Sài-gon). Người mua ai có lời nhiều, người mua ít được giá nhẹ hơn các nơi khác. Tiệm này bán: Hàng lách, hàng Tàu, (hàng nhệm thiết nước, không hao giờ trở dưng hồ carillon, hàng hồ régulateur, dưng hồ bộ từ, bằng vàng Huế-kỳ, bằng loại kim trắng (metal blanc), báo kết chầy 5 năm và 8 năm; dưng hồ dưng tay bằng vàng Huế-kỳ, dưng hồ nhô (dò bureau có đẹp lắm), áo mưa bằng gabardine, bằng cao-su; dưng tay dưng chớ (chàng xít-kén (nickel), cao, thấp, lớn, nhỏ, đủ thứ; dưng màn chớ (manchon) (chàng dưng treo vách; khăn chớ người lớn, áo chớ người con nít, khăn dưng, dưng tấm lưới COO GAULOIS, náo trắng bằng cây dưng-dưng (làm tại tiệm); máy hát, đĩa hát, bóng tay (lamps artificielles), các thứ hóa vật kim khí, v.v... Tiệm này có họa-sanh họa chớ dưng thiệp nghệ, là: dợ vẽ sơn thủy cho các rạp hát và hát cải-lương (Hinh và sơn thủy vẽ không giống khác thì không ăn tiền). Quý khách có xa mươn mua vật chi ở Sài-gon, thì không cần phải nhọc công đi, có viết thư ngay cho tiệm này thì sẽ có dợ gói dưng noi. (Giá cả chẳng hề sai chầy, cứ một lòng ngay thật, dưng có mặt hay không cũng tính một giá tiền đã nhất định. Sự ngay thật là nguyên-dông-lực-chia-hieu-nay. Thư gọi thì dợ cho.

PHẠM-VĂN-NGỌC Directeur de la maison «Chiếu-Nam-Việt» 56, rue Viénot. — SAIGON

Advertisement for L. JACQUE et Cie, featuring a large logo and text about their products and services, including 'Riêng một mình làm đại-lý' and 'tủ sắt hiệu « BAUCHE »'.

Muôn bán

Một cái xe hơi Renault, 10 H. P. kiểu 1921, năm chớ ngồi, xe còn mới và dợ dợ phụ tùng, vì dưng dưng. Ai mươn mua xin dợ noi BDN-quán mà thương nghị giá cả.

Muôn bán

Một dưng máy 6p đầu có những: 1 máy chời dưng 1 máy ép dưng 1 thùng dưng dưng 1 cái máy sớt 45-50 ngựa Bán giá rẻ, ai mươn mua, xin gởi thư ngay cho M. Nguyễn-thanh-Liêm, n° 52 Rue Pellerin Saigon.

TIÊU THUYẾT MỚI

« LÁ THƠ RƠI » Tác giả: Nguyễn-Tường - Nhuận - sắc: Hồng-Tiêu Hay làm thì: Saigon: Ngô-châu-Danh Prof. seur Institution Ng-phân-Lang-Travinh: Lê-Thanh-Frères. và tại nhà Tác-giá: Nguyễn-Tường Institutur à Travinh. Giá mỗi cuốn: 0,30. 7 xa xin gởi 101 0 04 cđ.

Nam-nghĩa-loi dít Thai-sou-qua

DENTISTE ANNAM TRÔNG RĂNG 110, BOULEVARD BONNARD, 110 Chợ mới Saigon

TRÔNG RĂNG QUAN LƯƠNG-T CUMAUD ở đường Chasseloup-Laubet số nhà 15 Nhở răng một cách rất êm ái. Trông răng bằng sành và răng vàng

Đã am công kiến vãn minh họ đạo khiến hoặc đi xe hơi công dụng của Huỳnh-Trí-Phủ đã chế tạo ra hơn 40 năm rồi lục châu đều biết...

MUA MỘT LẦN MỘT BIẾT. TÀI PHAT KHACH-LIU. CỬA M. TRẦN-XÁC-QUY-KHÁ. KINH CANG QUÍ ANG, QUÍ BÀ, QUÍ THẦY...

Xin ghé mắt!!! TÀI PHAT KHACH-LIU. CỬA M. TRẦN-XÁC-QUY-KHÁ. KINH CANG QUÍ ANG, QUÍ BÀ, QUÍ THẦY...

Leçons de Sténographie & de Comptabilité Pratique. HOC BANH MAY - (từ 2 tới 3 tháng) 24 \$ 00.

A. DENHOLM. N° 36-38, Rue Lefebvre N° 36-38 SAIGON. NGUYEN GIAN MAY - BỘ PHỤ TÙNG - BỘ THAY ĐỔI - DÂY TRAM...

Công-ti Quân-hạt đại thương. Công-ti nội-danh vốn 30.000.000 quan. Grands Magasins Charner SAIGON.

Quý-công-đoàn đíp đến Cholon gia ghé tại. TÀI-Phát-Khách-Liêu - tạm nghỉ thì các bạn...

T UẤN-TÀI. 70, rue d'Ayot - Saigon. Kính trình chư quý ông quý thầy...

HOC BANH MAY - (từ 2 tới 3 tháng) 24 \$ 00. HOC BANH MAY PAR CORRESPONDANCE...

Thay cũ đổi mới. Kính chào quý ông, quý bà, quý thầy, quý cô...

NHÂN CON-BEO MÀU ĐỎ. Rượu Chác Đỏ "Rivesaltes" VIN ROUGE SUPERIEUR. Rượu Chác Trắng "Courtade" VIN BLANC SUPERIEUR.

PHÒNG GỌT MÔNG TAY. PHÒNG UỐNG TRÀ - QUAN RƯỢU ĐIỀU HUỆ. KỸ CỒ NHẠC. XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHUNG HÀNG. NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO.

RÈ DẦU BÌ? Tôi mới được hơn 200.000 \$, một khoản tiền Tây mới gọi qua đủ thứ...

Thay cũ đổi mới. Kính chào quý ông, quý bà, quý thầy, quý cô...

THI-THO' Tiệm thợ Bạc. NGUYỄN-VĂN-TRUÂN. Bánh Quốc-Nữ. Kinh chế làm bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bèo...

ĐOÀN-PHIÊN-THIỆC-THUYẾT. GAN RUỘT ANH HÙNG. (Tiếp theo) - Ý gì thì ý cho. Nói vậy mình nghe người ta giới rồi...

mai đi thử sức. làm sao động xóm xóm, chỉ cho khỏi thiên hạ họ và gần thêm chơn, mình thì nhà nghèo...

việc nên ghé nhà M. Ba Thái làm Agent cho hãng tàu Lữ-quân mà chơi. M. Thái thấy Hồ-lão-giá liền cười rồi...

Tôi biết ở tỉnh Long Xuyên có Trại Hùng-Vũ là tay võ nghệ cao cường song hỏi thăm lại thì nghe nói người này đi dự cuộc đấu xỏ bên Tây tháng trước, tức thay!

